

ACCLAMATIONES

CLARISSIMO, IV-
RIS LEGVMQVE SCIEN-
TIA PERITISSIMO, PRVDEN-
tiâ, longoq; rerum vſu instructissimo Viro
Dom. M. IOANNI CONRADI Sten-
dalia, Amfurtum in locum Excellentissimi
Iurisconsulti D. IOACHIMI à
BROITZEN &c. mi-
granti

Gratulationis faustæ causâ trans-
missæ.

ab
Amicis

HELMAE STADII
Excudebat Iacobus Lucius. Anno
M. D. XCV.

IOANNES CVN RADI.

ἀνταπομετρῶμεν
AN NON DICES IVRA?

Cquid Marchiacas, vir candide, deseris urbes,
Externiqz subis hospita recta soli?
An piget officij curaq, inamabilis? AN NON
Romulei DICES ciuica IVR Afori?
Firma tibi est etas; rerum experientia prudens:
Ulterius studijs utilis esto tuis.

Non curas, ut credo, fugis durosgz labores:

Ocia nec vita pigra latentis amas.

Ergo, quod patriae multa cum laude dedisti,

Illud nunc alijs te dare fata iubent.

Obsequere imperio superum: quod inibis id ipsum

Munus honorati sustinuere viri.

Henricus Meibominus, Poëta laureatus Cæsarius,
in Julia academia Poët. & historiarum
professor publ. f.

VOTVM GRATVLATORIVM

Scriptum à

Theodoro Rodetidichio VVerbername, verbi,
in Ecclesia, quæ ad D. Mariam Stendaliæ
confluit, ministro.

*Vota valent, si fata volunt, DEV'S annue votis
Vt mea sint vita & fata benigna diu.*

Vminis officio mortalibus omnibus ægris
Est opus, obseruent ut Pietatis iter,
Quod digito sculpsit tabulis, posuitq; se-
quendum,
Quem sacrū legit Gentibus orbe, gregi.
Quodq; Polo missus, solusq; salutifer Orbi,
Præuius ostendit Filius arce Patris.

Corruet haud vnquam qui, passu stare tenaci
Nouit in hac, illi qui bene trita viâ.
Sed sua victrici cinctus pia tempora Lauro
Stabit ouans animis sidera clara super,
Cum referent iusti meritæ sua præmia palmæ,
Et reprobos omnes Tartara nigra coquent.
Orbis habet rerum tantum simulacra, figuræ,
Fallitur, AEsopi ceu Canis, illa sequens.
Quæris opes? labor est. mittis? dolor. abdis in arca?
Anxietas noctes te premit atq; dies.
Ne tua, Vulcani vis, ditia tecta resoluat
In fumum, turpis furue latroue petat.

Theſauroſq; ſuos pectus quod ſpectat auarum
Vota facit, fictæ relligionis opus
Quid petat ille nihil cui deſit? & omnia nummis
Idolatra ſuis confienda putet.
Aere premit miſeros, vicinorumq; labores
Aufert & in terris turpe grauamen agit.
Adde quod & Genium dum fraudat, ſoepius autor,
Tantalus, eſt diri funeris ipſe ſui.
Hæredi tandem quid linquit? Numinis iram
Et populi diras, iurgia, bella, necem.
Ambitiosus honos titillat pectora cœca?
Inuidiæ ſtimulis mox capiēre malis.
Si paſſis cernes alios contendere velis.
Quia tua debuerat currere Cymba via
Quodq; famein penitus voti patiēris auari,
Conficiet miris languida membra modis.
Lætus & optatis frueris? Labor ecce dolorq;
Mox ſubeunt celeri ſplendida tecta pede.
Præcipitemq; trahunt ſortem, mutantq; vicifim
Lætitiae ne ſit firma columna tuæ.
Aspice quâm vitæ cursus mutetur in horas,
Felicem mortis quem rear ante diem?
Eſt fixum terris adeò nihil omnia verti
Cernimus, eſt ſolo, ſpes, rata, fixa Polo.
Ergo D E V S cunctis eſt ſupplice voce rogandus
Ne velit errantem deferuisse ratem
Illiſ at velis aſpiret, vt aura ſecundis,
Aura, ſatum propter, quæ venit vna polo.
Labis ut expertem per mille pericula vitæ
Contingant metam. Quis meliora roget?
Quod facis, & multi, iuuat, in tua vota ouamus,
Ut ſpiret velis aura ſecunda tuis.

Quem-

Quemq; petis portum cum Coniuge , prole, domoq;
Tota, sit felix. sint rata vota precor.
Detur inoffensum vitæ tibi tangere portum
Et mollis fati concumulare dies,
Quodq; facis laudi diuinæ seruiat omne
Post tua, post spectet commoda , cura mea
Quemq; tuos inter numeras syncerus amicos
Absentia faueas semper amore pari
Hæc ego dum, cœli vaga fixaq; sidera , lustro
Forsitan an fati sint quoq; causa mei
Pro te vota, preces, suspiria pectoris imo
Ingemino, sospes viue valeq; diu.

A L I V D.

M. IONAE NICOLAI OSTERVIC. PA-
storis Amfurtenfis.

MIGRAVERE Patres; quid nos? *MIGRABIMVS & nos*
Ad superas ædes. Sis via, CHRISTE, precor.

MIta quid est hominis? tantum MIGRATIO
tristis,

Perpetuusq; labor perpetuusq; dolor.

Ecce peregrini sumus; Estq; simillima nostra
Vita viatori, qui loca multa petit.

Rex Pharius quærens, quotnam transegerit annos
Isacides ; audit talia dicta Senis :

Et breuis & miser est decursus totius æui

Plurima cui semper mixta fuere mala.

Iessidesq; refert; Ego sum vagus incola mundi
Sedibus in superis ciuis amicus ero.

MIGRAVERE Patres Sancti, diuiq; Prophethæ,
Magna caterua virūm fœminei q; chori

Errarunt multi: deserta per inuia , densas
Per syluas, nemorum lustra per umbrifera
Cornigeras secum vaccas, placidasq; bidentes
Duxerunt, gnatos filiolasq; suas.
Impia sic Tharides Chaldææ tecta reliquit,
Et fuit in varijs aduena sæpe locis.
Per madidas terras, per siccaq; rura pererrans
Isacidas duxit signifer Amramides
Numides, pius Helcanides, sacer Isaidesq;
In mundo fixas non habuere domos.
Induperatores, Reges, Comitesq; ducesq;
MIGRAR VNT alio sic moderante Deo:
Non sunt hîc miseris nobis habitacula certa,
Cœlestes aulæ limina certa dabunt.
Vix licet AEmathio iuueni suffecerit orbis
Attamen in terris incola durus erat.
Sic hominum splendens est vita, miserrima vita,
Nunc huc nunc illuc nos pia Fata vocant.
Ut variæ varijs variant Aquilonibus auræ,
Sic varijs hominum subdita vita Notis
Nunc huc migrantes nos iactat mira procella
Nunc aliō cymbam ventus & aura vehunt
MIGRANDVM nobis, triples dum fila forores
Ducunt, **MIGRANDVM** mors vbi mœsta venit.
Sic **MIGRARE** tuum fuit huc illucq; **MAGISTER**
Qui calles artes & pietate vales.
TANGER MVND A iacens ad canas Albidos vndas,
Formauit mores ingeniumq; tuum.
Postea facundi te Patria terra **SABINI**
Aonidum fecit castra deserta sequi.
BRVNOPOLIS docuit linguas, artesq; politas
Vrbs præstans doctis ingenuisq; viris.

Hinc

Hinc sacra Pegasei gustasti numina fontis
Sunt vbi LEVCORE AE culta theatra scholæ
Deniq; vidisti celeberrima tecta Lycei
Quæ rapidus gelidis O D E R A stringit aquis.
Nec tantum studijs adiungere sacra prophanis
Cura fuit raro quæ rude vulgus amat.
Sed postquam lauro tua tempora cincta Apollo.
Atq; tibi clarum nomen habere dedit.
Patria te vidit Cantoris munere fungi
In templisq; sacris dulce sonare melos.
GARDLEGII vitreo quod lambit fulmine **MILDA**
Rexisti celebris virgea sceptra scholæ.
Dein' Patriæ caræ seruisti, quando Senatus
Te Secretarij iussit obire vices
Factus ibi simul es Patriæ Camerarius urbis
Et ibi Res curæ Publica tota fuit.
Post natale solum liquisti fidere fausto
STENDALIOS (fato) iussus adire lares,
STENDALIVM MIGRANS audisti Syndicus acer
Mandatum cordi cuī fuit officium
Quod post deponens studium fidemq; probasti
Vrbibus eximijs MARCHIACISq; viris
Magna fuere tibi commissa negocia, quando
Vis est argenti tradita magna tibi.
Quæ quisquis numeranda locisq; virisq; quotannis
Credita sunt fidei, fulua metalla tuæ.
Inde vocatus es AMFVRTVM, solertia quando
Est ASBVRGIACIS cognita facta viris
Hinc etenim quia BROIZEMIVS Clarissimus arte
Iuridica, Patriæ mœnia grata petit;
DOCTORI summo succidis docte **MAGISTER**,
Facturus munus nocte dieq; tuum.

Ergo

Ergo vita breuis MIGRATIO iure vocatur,
 Nos siquidem mirè Numina Dia trahunt.
Sic HORTLEDERI notissima fama VALENTIS
 In nostris inter non morietur agris.
ASSENBURGIACVS per septem lustra minister
 Hic indefessa sedulitate fuit.
At sancto fato lumen vitale relinquens
 Iam capit in CHRISTI gaudia vera sinu.
Quam bene MIGRAVIT, lætum qui scandit Olympum
 (Viuere da sancte CHRISTE, pieq; mori.)
Huic mox Cæsareo successit iure politus
 MEIERVS, patrij lausq; decusq; soli.
QVEDLINGAM linquens AMFVRTICATEcta subiuit
 Facturus Spartæ debita iussa suæ.
At vix Luna quater complerat cornibus orbem
 Attrulit ægroto cum fera Parca manus.
Ereptus terris cœlum MIGRAVIT in altum
 Commutans miserum cum meliore locum.
Pone secutus cum BRVNONIS natus in vrbe
 BROITZEMIVS, generis splendida fama fui.
Coniuge cum castâ totam trieterida vixit
 Hic cum filiola filiolisq; suis.
ASSENBURGIADVM domus est experta fidelem
 Huius opem, studijs consilijsq; bonis
Hinc BRAVNSVICENSI verò reuocatus ab vrbe
 Ad patriæ MIGRAT mœnia clara suæ.
Sic COMMIGRANDVM nobis est omnibus horis,
 Quô nos diuini numinis aura vocat.
Quô nos Fata vocant constanti mente sequamur,
 Nam sanctos nouit mirificare DEVS.
Est felix, felix cuius MIGRATIO: fixam
 In cœlo sedem, qui benè MIGRAT, habet.

Ad no-

Ad nostras igitur quoniam feliciter oras
MIGRASI, salua prole, domoq; tua.
Gratulor ipse tuis laribus, facunde MAGISTER
Atq; tuis cœptis prospera fata precor.
ASSENBURGIA CAE domui tua munia fidis
Consilijs præstes, consilijsq; iuues.
Astræx studium flagrans & feruidus ardor
Te super astra ferant, sitq; perennis honos.
Angelica cingant tua tecta tuosq; ministri,
In varijsq; tegant teq; tuosq; locis
Ne MIGRE S aliō, ruri quia blanda voluptas
Hic deges vitæ tempora læta tuæ.
Sensibus ac imis, & quicquid corde sub alto
Fine bono versas, Exitus omne probat.

VOTVM.

Contineñs numerum anni, quo MIGRATIO Amfur-
tum versus facta est.

SanCte faC aspIres Cœpto ReX ChrIste LaborI
TV ReX sIs VItæ tV CynofVra Meæ.

Iας ἐμένο πόνω λαοσίς ποτὶς δέηγων
Ιας ἄναξ πηρᾶς ηγή Κυρότερα βίς.

A L I V D.

T quâ Stendaliæ quâq; hinc via proxima T angreæ
Mergitur, ornarat te tua Sparta satis.
Abstinuisse dedit D E V S hac & in arce poten-
tum

Nobilium cultus iussit inire nouos
Sic qui nostrarum rationum Præses Apollo est
Non vna est omnes sede professus opes.

B

Sic

Sic licet Eoīs sol mane moretur in astris
Non tamen Hesperias vespere temnit aquas,
Libertatis bonos studijs patet omnibus idem
Et nusquam clausum est Pallados obsequium.
Spontē suā commune bonum communiaq; acta
Fecit Aristoteles, fecit & ipse D E V S.
Inde viri comitas, & rerum Praxis & ordo.
Tam latē ingreditur, quam patet ipse decor
Nec minus ad Troiam Nestor quam affixus Athenis
Utile belligeris dat stratagema viris.
Nec minor est habitus vates summotus ad Istrum
Quam quando Ausonijs lusit arundinibus.
Sparso nata solo non vnius ore bibuntur
Vina, nec vnius serosa pandit agris.
Cultor agri patrij tribulos miratus agrestes
Pro tribulis alibi Gargara ferre queunt
Et nunc vuarum messem promittit in vmo
Vitis, & extremam poscit adulta manum.
Te quoq; poscit bonos & iter, namq; hospita tellus
Cras tibi in Amfurda est exhibitura dapes.
Elmæ Iuliades certatim Heliconis ab vndis
Mane salutatum, sic placet ire volent.
Herciniæ Nymphæ, Fauni Dryadesq; sorores
Vespere spectatum, sic placet, ire volent.
Vecordes valeant, ego toti gratulor orbi
In patriam dulcem qui dedit omne solum.

Quis

Quis non Mercurio surgat, si numine Diuum.
Imperet vndosonis viuere littoribus?
Quo te cung, vocant non irrita Fata sequendum est
Siue patens spinis sit via, siue rosis.
Nempe Dj faciles humanæ in commoda proni
Faxint oblatæ numen inesse viæ.
Sis felix & sæpe tibi meminisse recurrat
Firmare inceptas nostro in amore vices.

5.

Henningi Papenij Scholæ Stendali-
ensis correctoris.

A L I V D.

Nquo diuinam generosi pectoris auram
Mens sitit, & virtus semina longa fo-
uet.

Is comitante gradus fato, meditabitur alas
Munia quo vitæ prosper ad alta volet
Is sapit: vt summum videt acrius vrere Phœbum
Nubilaq; aeriam scindere spissa rotam.
Sic putet inuidiæ compescere murmura camo
MENTEM, fortuna quem sacra penna leuat.
Non dedit hoc error: raro ad sublimia fertur
Is, sordes vigili quem sine mente tegunt.
Clare viæ & donis imitator imagine Thesei
Vita tibi claris æmula laude viris.

B 2

Ecce

Ecce iterum iacta est felicior alea lusu
Dum Spartæ alterius te nouus ambit honos.
Teq; ad maiores poscunt suffragia fasces,
Ne sis qua vixti sorte minore minor.
Sic VIRTVS hominum promotrix ardet in illos
Vera quibus vitæ est anchora tuta salus.
HAEC (mirum) raras merces sapientibus auget
Vsuræ varias grandis agitq; vices.
Numine res etiam hæc geritur: Spectata IEHO-
In tenui vitæ est puluere grata fides. (VAE
Inde F I D E M pensant diuino præmia nutu,
Præmia conspicuis arte ferenda viris.
Macte vir Astrææ cultus iam V A L L E relicta
Eripe te, PORTVSt vocat inde moræ.
Quàm tibi felices opto successibus horas
Solis habent quoties vesper & Ortus equos:
Hæc tibi fors maneat, succedat gloria, durent
Euboica Euripum dum rotat vnda vagum.

M. Thomas Rochouius, Helmæstadiensis scholæ
Tangermundanæ Rector F.

A L I V D.

SCilicet vt rigidi miles certamina Martis
Non metuit, laudem sed magis inde petit.

Et tan-

Et tandem positis armis, ac hoste fugato,
Munera pro meritis à duce digna capit:
Sic solet alma **T H E M I S**, Iuris Iustiæ ministra,
Cultores tandem ritè beare suos.
Principioq; licet dubijs ambagibus **O B S T E T**,
C A S I B V S & varijs tædia mille paret:
Hostamen ingenti pensat bonitate labores,
Præmia victrici reddit & ampla manu.
Testis eris nobis vir præstans Iuris & æqui,
Maxima Pierij gloria **I A N E** chori,
Quem **D E** Apostolus multos ornauit **S A N C T A** labores,
Stendaliæ claro inßit & esse loco
Ars ubi te doctum, sapientem reddidit **v**sus,
Conspicuum rara cum pietate fides.
Nec tamen his contenta bonis, virtute, nitentem
Ad magis illustres te trahit **v**sg gradus.
Et nunc Marchiacis terris in Saxonis oras
Amphurtum, Domino fata regente, vocat.
A S S E N B V R G I A C Æ quores & commoda **G E N T I S**
Consilioq; regas, auxilioq; iuues.
Maëte noua virtute nouum iubar addito famæ,
Propositumq; animo semper adauge decus.
Suscipis eximum pulchro conamine munus
Antea præstantes quod subiere viri.
Præcipue, cui succidis, Broitzemus & illo
Cum magna functus munere laude fuit.

B 3

Broit-

Broitzemus quem iam tractantem publica pacis,
Brunopolis patrio gaudet habere sinu,
Qui duce Forstero sacrosancti Iuris ocello,
Doctoris quondam præmia summa tulit.
Nicus ubisonat, atq; vigent præclara lycea,
A Myrtis vulgo quæ sibi nomen habent:
Ergo tibi tantos vir præstantissime honores
Gratulor & cæptis prospera cuncta precor.
Seruiat hoc munus diuinæ laudis honori,
Nobilibusq; tuum sic benè cedat opus,
Quiq; vocat, facilis ferat incrementa vocato.
Et faueat studijs Numinis aura tuis.
Sic quæ fata premant Dominos, ciuesq; tuosuè,
Amore, & afflictis sedulus affer opem.
Macte noua virtute, nouum iubar addito famæ,
Propositumq; animo semper adauge decus.
Indignum est, pedibus lassatis, poplite flexo
Laudibus incepsum sistere velle gradum.

Fridericus Ortlepius VVeinheimensis
Palatinus F.

PHALÆCIA.

SAlue Thespiadum decus sororum,
Et lumen Themidos seuerioris,
Huc qui Marchiacis venis ab oris,
Adiutum, moderante fata Christo,
Ascen-

Ascenburgiadum domos auitas,
Doctæ consilijs & arte mentis.

Iamnē Clare vi des vir, ex amara
Vt radice, pijs bonisq; tandem,
In cultis Heliconidum rosetis,
Dulci proueniant sapore fructus
Cunctis delicijs suauiores?

Felicem quater, o quater beatum,
Quem iuuat Themis & sacræ Camenæ,
Hinc & præmia laudis aucupari,
Vitæ & gaudia vera concupiscit!
Hæ nomen siquidem perenne præbent,
Et nullis peritura dona seclis:
Hæ nobis reboante forte, dictis
Turbatas recreant dolore mentes,
In rebusq; ferunt decus secundis:
Hæ magnum procerumq; principumq;
Doctis conciliant viris fauorem,
Paulatimq; vehunt ad ampliorum
Nos fastigia celsa dignitatum.

Sic & te magis & magis, Magister
Optatis cupiunt beare donis,
Amphurtumq; modò vocant, honoris
Ad summos nitidi gradus, gerendum

Et

Et munus tibi dant, quod ante clari
Doctores subiere, & arte magni.

Quocircà tibi gratulor, Deumq;
Vt tantis benedicat, oro, cæptis.
Quod facis, facito, vigil tuorum
Summè Nobilium tuere causas,
Et semper tibi Pax sit alma cordi:
Sis scutum viduis: & orphanis Arx:
Solamen miseris: reis Asylum.

Sic Astræa potens, sacræq; Musæ
Obcingent tibi tanta commerenti,
Immarcescibili caput corollâ.
Salue Thespiadum decus sororum,
Et lumen Themidos seuerioris.

Christophorus Hipsted Bremenfis.

AD IM-

AD IMMANVELEM IESVM
CHRISTVM

VOTVM
Pro felici abitu

MAGISTRI IOANNIS CHVERDES
Stendalia Metropoli veteris Marchiæ ibidem
Ciuitatum ^{χερηματος} officio per leptennium fun-
cti ad Nobilissimos strenuosq; fratres ab
Assenburg Amsfurtum sece-
dantis.

ST quod nunc auibus bonis valere
Hinc migrans, iubeam bonos piosq;
Nam sunt ceu stimuliq; cuspidesq;
Qui nos promoueant ^{φέρον} malorum,
Curant fabula, prob, vt æstimemur.
Aet tu CHRISTE, tuos per omne, seruans
Tempus, mirificas pios bonosq;
Salui vt præsidij tuis coruscant.
Quid Fortuna valet? Nihil beatum
Nil constans reperitur orbe toto.
Sic mentes hominum vagæ & minaces:
Iam nobis bene comprecatur hospes,
Iamq; exoptat ocellus alter absit
Ni pulsus, velit esse cæcum, & orbe.

C

Sic

Sic Fortuna suas vices habebit.
Tam firmum nihil est: Huic malignus
Insperatò aliquid noui pericli
Gignit, perfidus impotensq; liuor.
Ast queis Paeonia est in arte cultus
Solis hisce manet decus perenne
Fili C H R I S T E D E I manu benigna
Hinc dum me retrahis relucter? absit.
Sortes namq; tua in manu repostæ.
Quid? postliminio ad meas reuersus
Musas, ingenij vel huius esse
Quæ potest bonitas, laboris acta
Condam? Publica sunt: adhuc opellæ
Quod restat tibi C H R I S T E dirigendum
Totum consecro, largiore dextrâ
Accerse alituum chorum: cohorte
Hac ductrice leues malis onustum
Quid prodest numerare multa secla
Aut quid perpetuis inesse teclis
Ni mentem placidis colas Camænis?
Augustinum etenim, graui senecta,
Graias addidicisse, nosse linguas,
(Mirum) non puduit; quid ergo quenquam?
Nec non septuaginta & octo natus
Annos, Pomponius procacitate
Haud ludit stolida, nec artis expers,
Quærendo potius labore multo

Quid

Quid legis iubeat tenax voluntas:
Hinc laudem tulit ipse dignorem,
Æquitatis & vsg. iuris auctor.
L E G E S N O S S E iuuat: Beata Sola est
Viuendi ratio videre Musas.
Torquentur varij, meis quod hortis
Secedam varius: Benigne pro me
Gnate C H R I S T E D E I, parens bonorum
Infer: His medijs quod abstulisti
Ante hæc lustra, vel hinc & inde plures
Mærentes, querulos, iniqua passos.
Haud felix renuens Deo vocanti:
Prosper hinc abitus Deo iuuante.
Et valle in lapidum boni Valete.

F I N I S.

= Nonnulla derunt =

Farbkarte #13

B.I.G.

